

Dosarul nr. 2ra-1777/18

prima instanță: Judecătoria Orhei (sediul Central), judecătorul: V. Cupcea
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan

DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de către Societatea Comercială „MADICAR”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea
Comercială „MADICAR” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Andrei
Butucel cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins cererea de apel declarată de către Societatea Comercială „MADICAR”
Societate cu Răspundere Limitată, s-a admis cererea de apel declarată de Andrei
Butucel reprezentat de avocatul Dorel Țurcanu, s-a casat hotărârea din
01 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul Central) și s-a emis o hotărâre nouă,
de respingere ca neîntemeiată a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2017, Societatea Comercială „MADICAR” Societate cu
Răspundere Limitată (în continuare S.C. „MADICAR” S.R.L.) a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Andrei Butucel cu privire la repararea
prejudiciului material angajatorului în mărime de 87 457 lei.

În motivarea acțiunii reclamatul a indicat că, Andrei Butucel a fost angajat în
cadrul companiei S.C. „MADICAR” S.R.L. în calitate de șofer de autocamion la
01 octombrie 2008 în baza ordinului nr.07/c cu încheierea contractului individual
de munca în conformitate cu prevederile art.45 Codul muncii și a contractului de
răspundere materială individuală deplină.

Reclamantul a menționat că, conform contractului individual de răspundere
materială deplină lui Andrei Butucel, i-a fost încredințat autocamionul de marca
XXXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXXX. Contractul individual de răspundere
materială la pct.1 prevede că ”Salariatul își asumă răspunderea individuală
materială deplină pentru asigurarea integrității valorilor transmise de către

Angajator”. Astfel, în perioada 20 - 28 septembrie 2015, Andrei Butucel a lăsat fără supraveghere autocamionul XXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXX în satul Chipereni, r-nul Orhei. Administratorul companiei S.C. „MADICAR” S.R.L., M. Doibani, de nenumărate ori a telefonat pârâtului pentru a clarifica situația cu autocamionul, însă ultimul a răspuns că a lăsat mașina și nu dorește să o deplaseze în Chișinău. Din acest considerent, administrația companiei S.C. „MADICAR” S.R.L., a decis să se deplaseze împreună cu mecanicul și șoferul suplimentar în satul Chipereni r-nul Orhei pentru a remorca și transporta autocamionul XXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXX la sediul companiei.

S.C. „MADICAR” S.R.L. a precizat că, la 29 septembrie 2015, mecanicul Valeriu Bostanica și șoferul Gheorghe Cociorva au remorcat autocamionul XXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXX la sediul companiei și tot în ziua respectivă, autocamionul a fost supus examinării tehnice de către compania EVW Camioane SRL, care prin cont nr.277 de la 29 septembrie 2015 a constatat defectarea tehnica în suma de 87457 lei.

Reclamantul a punctat că pentru clarificarea situației create cu defectarea autocamionului, a solicitat pârâtului să se prezinte la sediul companiei, ultimului fiindu-i expediată și somație prin intermediul Poșta Moldovei, dar de fiecare dată Andrei Butucel se eschiva de a explica situația bunului încredințat.

Reclamantul a relevat că prin cererea depusă de administrația S.C. „MADICAR” S.R.L. la Inspectoratul de Poliție Buiucani, înregistrată în R-2 cu nr. 16144 la 01 noiembrie 2015 s-a constatat că Andrei Butucel a cauzat angajatorului prejudiciul material în mărime de 87457 lei.

S.C. „MADICAR” S.R.L. invocând prevederile art. 338 alin.(1) lit. a), f), art. 333 alin.(1-2), art. 328 alin.(1-2), art. 327 alin. (1-2), art. 201, 339 Codul muncii a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătorei Orhei (sediul Central), cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „MADICAR” S.R.L. către Andrei Butucel privind repararea prejudiciului material angajatorului în mărime de 87457 lei, a fost admisă parțial, dispusă încasarea de la Andrei Butucel în beneficiul S.C. „MADICAR” S.R.L. a prejudiciului material în mărime de 3000lei, în rest pretențiile fiind respinse ca neîntemeiate.

La 14 februarie 2018, Andrei Butucel reprezentat de avocatul Dorel Țurcan, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, în care a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, o consideră nefondată și nelegitimă, iar motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază prezenta cerere le va prezenta după ce va primi hotărârea motivată.

Prin încheierea din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Andrei Butucel reprezentat de avocatul Dorel Țurcan și s-a acordat termen apelantului de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea apelului motivat și a dovezii achitării taxei de stat în mărime de 112,50 lei.

La 01 martie 2018, S.C. „MADICAR” S.R.L. a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii din 01 februarie 2018 a Judecătorei Orhei (sediul central), cu încasarea prejudiciului material cauzat angajatorului în mărime deplină de 87457 lei.

La 02 aprilie 2018 Andrei Butucel reprezentat de avocatul Dorel Țurcan a depus cererea de apel motivată și a prezentat dovada achitării taxei de stat solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, respingerea cererii de chemare în judecată și încasarea din contul intimatului în beneficiul apelantului a cheltuielilor de judecată suportate.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de S.C. „MADICAR” S.R.L., admis apelul declarat de Andrei Butucel reprezentat de avocatul Dorel Țurcan, casată hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătorei Orhei (sediul central), și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „MADICAR” S.R.L. către Andrei Butucel privind repararea prejudiciului material angajatorului în mărime de 87457 lei.

În susținerea soluției date, instanța de apel a conchis că instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a adoptat o soluție bazată pe o interpretare eronată a legii. Astfel, Colegiul civil reține, că normele de drept material au fost aplicate eronat, iar concluziile expuse în hotărârea instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, fapt pentru care se ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către S.C. „MADICAR” S.R.L., a admite apelul declarat de Andrei Butucel reprezentat de avocatul Dorel Țurcan, a casa hotărârea instanței de fond și a emite o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 12 iulie 2018 S.C. „MADICAR” S.R.L. a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei noi decizii potrivit modului stabilit (f.d.117-122).

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, și hotărârea 01 februarie 2018 a Judecătorei Orhei (sediul central), le consideră neîntemeiate, ilegale și pasibile casării deoarece instanțele ierarhic inferioare au încălcat și aplicat greșit normele de drept material, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La 31 iulie 2018 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de S.C. „MADICAR” S.R.L. cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.125).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul înaintat la 12 iulie 2018 (f.d.117-122) împotriva deciziei recurate din 08 mai 2018 (f.d.101) este declarat în termen, având în vedere faptul că la dosar nu există date confirmative privind recepționarea de către recurent sau a reprezentantului acestuia a copiei motivate a deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 10 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul înaintat de S.C. „MADICAR” S.R.L. prin prisma art. 440 alin. (2) Cod de procedură civilă a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a stabilit că, S.C. „MADICAR” S.R.L. la 01 octombrie 2008 prin ordinul nr. 07/c cu încheierea contractului individual de muncă conform art.45 Codul Muncii și a contractului de răspundere materială individuală deplină l-a angajat pe Andrei Butucel în calitate de șofer de autocamion cu salariu lunar conform statelor de personal ce va constitui 1500 de lei (f.d. 8-12).

Reclamantului i-a fost încredințat conform contractului individual de răspundere materială deplină autocamionul de marca XXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXX.

Conform pct.1 a contractului individual de răspundere materială deplină „Salariatul își asumă răspunderea individuală materială deplină pentru asigurarea integrității valorilor transmise de către angajator”.

Aproximativ la finele lunii septembrie 2015 (în perioada 20-28) Andrei Butucel a lăsat fără supraveghere autocamionul încredințat de model XXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXX în satul Chiperceni, r-nul Orhei și la apelul telefonic al angajatorului a răspuns că nu dorește să-l deplaseze la Chișinău.

La fel s-a constatat că, la 29 septembrie 2015 mecanicul Valeriu Bostanica împreună cu șoferul Gheorghe Cociorvă au remorcat autocamionul de model XXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXX la sediul companiei, iar în urma testării tehnice efectuate de compania EVW Camioane SRL, prin cont nr. 277 din aceeași dată a constatat defectarea tehnică în sumă de 87457 lei.

Tot actele cauzei atestă că, prin cererea depusă de către administrația S.C. „MADICAR” S.R.L. la Inspectoratul de Poliție Buiucani, înregistrată în R-2 cu nr. 16144 din 03 noiembrie 2015 a fost constatat că Andrei Butucel a cauzat companiei un prejudiciu material în sumă de 87475 lei, iar la somația expediată în adresa sa cu privire la soluționarea situației cu privire la defectarea autocamionului, ultimul s-a eschivat să dea careva explicații (f.d.18-19).

La caz Colegiul a stabilit că, prin ordinul nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 și în temeiul actului de constatare a absenței de la serviciu din 05 noiembrie 2015 directorul S.C. „MADICAR” S.R.L. l-a concediat pe Andrei Butucel în baza art.86 alin.(1) lit. h) Codul muncii, cu eliberarea carnetului de muncă și achitarea concediului nefolosit pentru 196 zile calendaristice și a salariului, în legătură cu faptul că salariatul nu se prezenta la serviciu fără motive întemeiate (f.d.13).

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță, având ca obiect repararea prejudiciului material a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii (f.d.61-63).

Hotărârea primei instanțe a fost contestată de către Andrei Butucel și S.C. „MADICAR” S.R.L.

La rândul său, judecând cererea de apel, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea primei instanțe și a emis o hotărâre nouă, prin care a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază concluziile instanței de apel ca fiind rezultate din neexaminarea multiaspectuală a cauzei și în consecință, aplicarea eronată a legii, iar hotărârea primei instanțe o consideră legală și întemeiată.

Astfel, în corespundere cu art. 8 din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar: din contracte și din alte acte juridice; din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile; din hotărâre judecătorească în care sînt stabilite drepturi și obligații; în urma creării și dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege; în urma elaborării de lucrări științifice, creării de opere literare, de artă, în urma invențiilor și altor rezultate ale activității intelectuale; în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; în urma îmbogățirii fără justă cauză; în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legislația leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art.45 Codul muncii, Contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.

Conform art. 336 Codul muncii, pentru prejudiciul cauzat angajatorului, salariatul poartă răspundere materială în limitele salariului mediu lunar dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

În conformitate cu art. 337 alin. (1-2) Codul muncii, răspunderea materială deplină a salariatului constă în obligația lui de a repara integral prejudiciul material cauzat. Salariatul poate fi tras la răspundere materială deplină pentru prejudiciul material cauzat doar în cazurile prevăzute la art.338.

În conformitate cu art.338 alin.(1) Codul muncii, salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui

angajatorului în cazurile când: între salariat și angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrității bunurilor și altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art.339); salariatul a primit bunurile și alte valori spre decontare în baza unei procuri unice sau în baza altor documente unice; prejudiciul a fost cauzat în urma acțiunilor sale culpabile intenționate, stabilite prin hotărâre judecătorească; prejudiciul a fost cauzat de un salariat aflat în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanțe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art.76 lit.k); prejudiciul a fost cauzat prin lipsă, distrugere sau deteriorare intenționată a materialelor, semifabricatelor, produselor (producției), inclusiv în timpul fabricării lor, precum și a instrumentelor, aparatelor de măsurat, tehnicii de calcul, echipamentului de protecție și a altor obiecte pe care unitatea le-a eliberat salariatului în folosință; în conformitate cu legislația în vigoare, salariatului îi revine răspunderea materială deplină pentru prejudiciul cauzat angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de muncă; prejudiciul a fost cauzat în afara exercițiului funcțiunii.

Conform art.339 Codul muncii, contractul scris cu privire la răspunderea materială deplină poate fi încheiat de angajator cu salariatul care a atins vârsta de 18 ani și care deține o funcție sau execută lucrări legate nemijlocit de păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise. Nomenclatorul funcțiilor și lucrărilor menționate la alin.(1), precum și contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004 despre aprobarea Nomenclatoarelor funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală sau colectivă (de brigadă) deplină, precum și a contractelor-tip cu privire la răspunderea materială deplină, publicată în Monitorul Oficial la 07 mai 2004, s-a aprobat Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise.

Conform compartimentului I al Anexei nr.1 a Hotărârii Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, (în vigoare la momentul semnării contractului-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină – 01 octombrie 2008), funcțiile deținute de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise sunt: casierii, controlorii, controlorii-casieri (inclusiv cei superiori), precum și alți salariați care îndeplinesc obligațiile casierilor (controlorilor). Conducătorii, adjuncții lor, specialiștii și alți salariați ai instituțiilor bancare, financiare și de creditare care îndeplinesc operațiuni cu bani lichizi, hârtii de valoare, metale prețioase, monede din metale prețioase și valori valutare; operațiuni de emisie, evidență, păstrare, eliberare și nimicire a cardurilor bancare; funcții de încasare și transportare a banilor și a altor valori (inclusiv șoferii-încasatori), precum și alți salariați care îndeplinesc funcții similare.

Directorii, șefii, administratorii (inclusiv cei superiori, principali), alți conducători ai unităților și subdiviziunilor (inclusiv ai sectoarelor, punctelor de

recepție, secțiilor, sălilor) din comerț, alimentația publică, de prestare a serviciilor, ai hotelurilor (campingurilor, motelurilor), adjuncții lor, asistenții, vânzătorii, merceologii cu orice specializare (inclusiv cei superiori, principali), precum și alți salariați care îndeplinesc funcții similare; șefii (conducătorii) secțiilor, sectoarelor și altor subdiviziuni de construcție și montaj, șefii de șantier și maistrii (inclusiv cei superiori, principali) lucrărilor de construcție și montaj; Șefii, alți conducători de depozite, magazii (puncte, secții), lombarduri, camera de păstrare, alte unități și subdiviziuni de păstrare, prelucrare, vânzare (livrare), transportare a valorilor, adjuncții lor, șefii de gospodărie, intendenții clădirilor și altor edificii, magazinerii; asistentele medicale superioare ale unităților de ocrotire a sănătății, agenții de achiziție și/sau aprovizionare, expeditorii responsabili de transportare și alți salariați care efectuează păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea valorilor. Șefii și alți conducători ai farmaciilor și altor unități, secții, puncte, subdiviziuni farmaceutice, adjuncții lor, farmaciștii de orice calificare, tehnologii; Laboranții, metodiștii catedrelor, decanatelor, șefii de sectoare în biblioteci.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 826 din 04 iulie 2016 (în vigoare din 08 iulie 2016) la alineatul al patrulea din compartimentul I din anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.449 din 29 aprilie 2004 „Despre aprobarea Nomenclatoarelor funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală sau colectivă (de brigadă) deplină, precum și a contractelor-tip cu privire la răspunderea materială deplină” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.73-76, art.586), după cuvintele „expeditorii responsabili de transportare” a fost introdus textul „șoferii de autoturisme și camionete, de mașini de mare tonaj și autobuze, care efectuează transportarea valorilor”.

Astfel, la data semnării contractului individual de muncă nr. 10 și a contractului cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 01 octombrie 2008, conform Anexei nr.1 a Hotărârii Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, care prevede exhaustiv lista funcțiilor deținute de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală deplină, funcția de șofer nu este inclusă.

Chiar și cu modificările operate prin hotărârea Guvernului nr. 826 din 04 iulie 2016 (în vigoare la 07 iulie 2016) la Hotărârea Guvernului nr.449 din 29 aprilie 2004, aceasta stabilește încheierea contractelor de răspundere materială deplină pentru valorile pe care ei le transportă, dar nu și pentru unitatea de transport ce i-a fost încredințată.

La caz, este evident că acțiunea s-a înaintat în vederea recuperării unui prejudiciu cauzat prin deteriorarea mijlocului de transport, care nu cade sub incidența nomenclatorului, deci, contractul de răspundere materială deplină încheiat între S.C. „MADICAR” S.R.L. și Andrei Butucel, nu atrage răspundere materială deplină a salariatului.

Astfel, raportând la caz normele legale menționate și din circumstanțele stabilite, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de fond corect a concluzionat că Andrei Butucel nu poartă răspundere materială deplină față de angajatorul S.C. „MADICAR” S.R.L. și nu cade sub incidența art.337-338 Codul muncii, dar urmează a fi aplicate față de acesta limitele răspunderii materiale a salariatului în

conformitate cu art.336 Codul muncii, cu suportul probator acumulat, adică în limitele unui salariu mediu lunar.

Materialele cauzei, și anume certificatul nr. 01./09 din 01 septembrie 2017 eliberat de S.C. „MADICAR” S.R.L. atestă că salariul mediu lunar a lui Andrei Butucel, pe perioada de activitate în cadrul companiei în calitate de șofer, a constituit suma de 3000 lei (f.d.44).

În acest context, Colegiul consideră justă concluzia instanței de fond că pârâtul Andrei Butucel poartă răspundere materială față de angajatorul S.C. „MADICAR” S.R.L. în limitele unui salariu mediu lunar pe perioada de activitate în cadrul companiei în sumă de 3000 lei, confirmat prin certificatul nr. 01/09 din 01 septembrie 2017 conform art.336, luând în considerație toate circumstanțele cauzei și ținând cont de faptul că contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină, fără număr, din 01 octombrie 2008, încheiat între S.C. „MADICAR” S.R.L. și Andrei Butucel contravine normelor imperative stabilite de art.339 alin.(2) Codul muncii, iar instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de a casa hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătorei Orhei (sediul Central) și de a emite o nouă hotărâre de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată din motiv că prima instanță a adoptat o soluție bazată pe o interpretare eronată a legii, aplicarea eronată a normelor de drept material și concluzii în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La fel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție respinge poziția instanței de apel cu privire la faptul că angajarea răspunderii lui Andrei Butucel pentru prejudiciul solicitat urmează a fi examinată prin prisma răspunderii delictuale, deoarece prejudiciul solicitat nu cade sub incidența legislației muncii care angajează răspunderea materială a salariatului, iar conform normelor de drept material civil, nu s-a demonstrat legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciul solicitat. Or, materialele cauzei și anume Ordinul de angajare nr. 07p din 01 octombrie 2008, contractul individual de muncă nr.10 din 01 octombrie 2008 și ordinul nr.06-c din 11 noiembrie 2015 cu privire la concediere atestă faptul că Andrei Butucel era angajat al S.C. „MADICAR” S.R.L. și între părți în perioada 20-28 septembrie 2015 existau raporturi juridice de muncă.

Astfel, Colegiul reține că, la caz sunt aplicabile prevederile art. 336 Codul muncii care stipulează că, pentru prejudiciul cauzat angajatorului, salariatul poartă răspundere materială în limitele salariului mediu lunar dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai reține, că S.C. „MADICAR” S.R.L. a înaintat acțiunea față de Andrei Butucel invocând temeiul răspunderii materiale depline în conformitate cu legislația muncii și nu în baza răspunderii delictuale civile. Această acțiune a fost susținută pe parcursul examinării cauzei în toate instanțele. Nici o parte a litigiului nu a invocat că raporturile juridice apărute în rezultatul acțiunilor lui Andrei Butucel în perioada lunii septembrie (20-28) nu rezultă din raportul de muncă între angajator și salariat, ci sunt niște relații civile. De fapt, instanța de apel, a invocat aceasta din oficiu, modificând natura juridică a litigiului, fără a pune în discuție această problemă în fața participanților la proces, ultimii fiind în imposibilitate de a se expune.

Din considerentele menționate și având în vedere că circumstanțele pricinii au fost constatate de prima instanță, care a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corect normele de drept material și procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către S.C. „MADICAR” S.R.L., a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,
d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Societatea Comercială „MADICAR” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul central), în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „MADICAR” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Andrei Butucel cu privire la repararea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean